Littafin Daniyel - Lamba Dari da Goma Sha Shida

Bayyana Kwanakin Ɗaukar Fansa: Bincike na Annabci kan Gargaɗin Irmiya da Tsara ta Ƙarshe

Jeff Pippenger
2024-03-04

A cikin talifin da ya gabata muna nazarin Irmiya sura ta hamsin, kuma a cikin wannan nassi hukuncin da ke a kan Babila ne, wanda ya fara da dokar Lahadi da za ta zo nan ba da daɗewa ba a Amurka, ya kuma ƙare da fushin Allah. Hukuncin aiwatarwa shi ne ranar ɗaukar fansa ta Ubangiji wadda rushewar Urushalima a shekara ta 70 A.D. ta wakilta. Rushewar Urushalima da Roma ta aiwatar a shekara ta 70 A.D., an riga an misalta ta ta wurin rushewar Urushalima da Nebukadnezzar ya yi. Tare, sun ba da shaidu biyu na Hukuncin Aiwarwa a kan karuwar Taya, wadda ita ce kuma karuwar Ru'ya ta Yohanna sura ta sha bakwai.

Irmiya ya sanar da mu cewa sa'ad da ramuwar Ubangiji ta cika a kan Babila ta zamani, farawa da dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba, cewa, "A waɗannan kwanaki, kuma a wancan lokaci, in ji Ubangiji, za a nemi muguntar Isra'ila, amma ba za a sami kome ba; haka kuma zunuban Yahuza, ba kuwa za a same su ba: gama zan gafarta wa waɗanda na bari." A waɗannan kwanaki, hatimcewar dubu ɗari da arba'in da huɗu za ta riga ta kammala.

> "Me kuke yi, 'yan'uwa, cikin babban aikin shiri? Waɗanda suke haɗuwa da duniya suna karɓar surar duniya kuma suna shirya kansu domin alamar dabbar. Waɗanda kuwa ba sa dogara ga kansu, waɗanda suke ƙasƙantar da kansu a gaban Allah kuma suna tsarkake rayukansu ta wurin yin biyayya ga gaskiya, su ne waɗanda suke karɓar surar sama kuma suna shirya kansu domin hatimin Allah a goshinsu. Sa'ad da umurnin ya fito, kuma aka buga hatimin, halinsu zai kasance tsarkakke kuma marar aibi har abada." Testimonies, juzu'i na 5, 216.

Hukuncin aiwatarwa yana farawa da murya ta biyu ta Ru'ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas, wadda take kiran maza da mata su gudu daga Babila, kuma Irmiya ya ce, "ranarsu ta zo, lokacin ziyararsu. Muryar waɗanda suke gudu, suke tserewa daga ƙasar Babila, domin su shelanta a Sihiyona ramuwar Ubangiji Allahnmu, ramuwar haikalinsa. Ku tara maharba su kai wa Babila hari: dukanku masu lankwasa baka, ku kafa sansani a kanta kewaye da ita; kada ku bar ko ɗaya ya tsira: ku sāka mata bisa ga aikinta; bisa ga dukan abin da ta yi, ku yi mata haka." Ana cika hukuncinta ta wurin "maharba." Ambato na fari game da maharbi a cikin Nassosi yana game da Isma'ilu.

> Sai Allah ya ji muryar yaron; sai mala'ikan Allah ya kira Hajar daga sama, ya ce mata, "Mene ne ya same ki, Hajar? Kada ki ji tsoro; gama Allah ya ji muryar yaron a inda yake. Tashi, ki ɗaga yaron, ki riƙe shi da hannunki; gama zan mai da shi babbar al'umma." Sai Allah ya buɗe idanunta, ta ga wata rijiya ta ruwa; sai ta tafi ta cika salkar da ruwa, ta ba yaron ya sha. Allah kuwa yana tare da yaron; sai ya girma, ya zauna a jeji, ya kuma zama maharbi da baka. Farawa

21:17–20.

“Sa’ar” “babban girgizar ƙasa” a cikin Wahayi sura ta goma sha ɗaya tana nuna farkon hukuncin zartarwa a kan karuwar Roma, wanda yake farawa a dokar Lahadi da za ta zo ba da daɗewa ba a cikin Amurka. A cikin “sa’ar” “masifa ta uku tana zuwa da sauri. Kuma mala’ika na bakwai ya busa ƙaho.” Masifa ta uku ita ce ƙaho na bakwai. Maharban Musulunci ne ake amfani da su domin su kawo hukuncinsa a kan waɗanda suke tilasta alamar ikon Paparoma (sujadar Lahadi), suna kuma tsananta wa waɗanda suke riƙe da alamar ikon Allah (sujadar Asabaci).

A cikin Luka sura ta ashirin da ɗaya, Yesu, yayin da yake amsa tambayoyin almajirai game da hallakar Urushalima da haikali, ya gabatar da labarin tarihi wanda kuma yake wakiltar tarihin kwanaki na ƙarshe. Ya yi nuni da “kwanakin ɗaukar fansa,” wanda ya kasance muhimmiyar siffa ta annabci ta hidimarsa a matsayin Almasihu, wadda Ya fayyace a cikin sanarwar farko ta hidimarsa ta wurin karantawa daga annabi Ishaya ga ikilisiya a Nazarat. Sanarwar da aka yi a Nazarat, da kuma sashen daga Ishaya, ba kawai sun wakilci hidimarsa ba ne, amma har da saƙon almajiransa, kuma musamman aikin da hidimar motsin dubu ɗari da arba’in da huɗu.

> Ruhun Ubangiji Allah yana bisana; gama Ubangiji ya shafe ni domin in yi wa masu tawali’u bushara; ya aiko ni in ɗaure raunanan zukata, in shelanta ’yanci ga waɗanda aka kama, da buɗewar kurkuku ga waɗanda aka ɗaure; in shelanta shekarar karɓuwa ta Ubangiji, da ranar ɗaukar fansar Allahnmu; in ta’azantar da dukan masu makoki; in tanada wa waɗanda suke makoki a Sihiyona, in ba su ƙawa maimakon toka, man farin ciki maimakon makoki, rigar yabo maimakon ruhun nauyi; domin a kira su itatuwan adalci, shukar Ubangiji, domin a ɗaukaka shi. Za su gina tsofaffin kufai, za su tā da rusassun wurare na dā, za su gyara biranen da suka zama kufai, rushe-rushen tsara masu yawa. Baƙi za su tsaya su yi kiwon garkunanku, ’ya’yan baƙin ƙasa kuwa za su zama manomanku da masu kula da gonakin inabinku. Amma ku, za a kira ku Firistocin Ubangiji; mutane za su kira ku Masu Hidimar Allahnmu; za ku ci arzikin al’ummai, cikin ɗaukakarsu kuma za ku yi taƙama. Maimakon kunyarku za ku sami ninki biyu; maimakon ruɗani za su yi murna saboda rabonsu; saboda haka a ƙasarsu za su mallaki ninki biyu; farin ciki na har abada zai zama nasu. Gama ni, Ubangiji, ina ƙaunar shari’a, ina ƙin fashi tare da hadaya ta ƙonawa; zan shiryar da aikinsu cikin gaskiya, zan kuma yi madawwamiyar alkawari tare da su. Zuriyarsu za a san ta a cikin al’ummai, da ’ya’yansu a cikin jama’a; dukan waɗanda suka gan su za su gane su, cewa su ne zuriyar da Ubangiji ya albarkace ta. Zan yi matuƙar farin ciki cikin Ubangiji, raina zai yi murna cikin Allahna; gama ya suturta ni da tufafin ceto, ya rufe ni da mayafin adalci, kamar yadda ango yakan yi wa kansa ado da kayan ado, kuma kamar yadda amarya take ƙawata kanta da kayan adonta. Gama kamar yadda ƙasa take fitar da tsironta, kuma kamar yadda lambu yake sa abin da aka shuka a cikinsa ya tsiro; haka Ubangiji Allah zai sa adalci da yabo su tsiro a gaban dukan al’ummai. Ishaya 61:1–11.

Mutum dubu ɗari da arba’in da huɗu waɗanda aka sa musu hatimi a cikin sura ta tara ta Ezekiyel, su ne waɗanda suke makoki saboda zunuban da ke cikin ikkilisiya da cikin duniya. “Shekarar yardar Ubangiji, da ranar ɗaukar fansar Allahnmu,” ita ce lokacin da waɗanda suke makoki a Sihiyona ake ta’azantar da su, su kuma zama “itatuwan adalci” domin su “ɗaukaka Ubangiji.” Suna ɗaukaka Ubangiji, gama “a kwanakin nan, da a wancan lokaci, in ji Ubangiji, za a nemi muguntar

Isra'ila, amma ba za a same ta ba." Waɗanda suke makoki su ne waɗanda aka sa musu hatimi, su kuma ne waɗanda "za su gina tsofaffin kufai," waɗanda "za su tā da hallakar da ta gabata, kuma" waɗanda "za su gyara biranen da suka lalace, hallakarwar tsara masu yawa." Za a "raɗa musu suna firistocin Ubangiji," mutane kuma za su kira su "masu hidimar Allahnmu."

Adalcin mutane dubu ɗari da arba'in da huɗu za ta "ɓullo a gaban dukan al'ummai," sa'ad da aka ɗaga su a matsayin tuta a lokacin babbar girgizar ƙasa. Ana sa adalcinsu ya bayyana a hankali a hankali, gama "kamar yadda ƙasa take fitar da tsironta, kamar yadda lambu kuma yake sa abin da aka shuka a cikinsa ya tsiro; haka Ubangiji Allah zai sa adalci da yabo su ɓullo." Hatimin mutane dubu ɗari da arba'in da huɗu ya fara ne da isowar ruwan sama na ƙarshe a ranar 1 ga Satumba, 2001. A lokacin ne aka fito da tsiron ƙasa. Ishaya ya fayyace lokacin da tsiro yake ɓullowa.

> Da ma'auni, sa'ad da ya toho, za ka yi muhawara da shi: ya kange iskar sa mai tsanani a ranar iskar gabas. Saboda haka ta wannan ne za a tsarkake muguntar Yakubu; kuma wannan shi ne dukan amfanin kawar da zunubinsa; sa'ad da ya mai da dukan duwatsun bagaden kamar duwatsun alli da aka fasa tarwatse, kurmi masu tsarki da gumaka ba za su tsaya ba. Ishaya 27:8, 9.

A cikin "ranar iskar gabas" wadda ita ce "iska mai ƙarfi" tasa, wadda "Yakan tsare," "fitowar" toho za ta fara ne sa'ad da aka "auna" ruwan sama. "Yakan tsare" na nufin an hana shi. Sa'ad da mala'iku huɗu na Ru'ya ta Yohanna sura ta bakwai suka tsare iskoki huɗu, sai hatimtar mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu ta fara. A wancan lokaci ne ruwan sama na ƙarshe ya fara "yayyafa" a cikin matsakaici, gama kalmar "auna" a cikin ayar tana nufin matsakaici. A farkon lokacin hatimtar mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu, an auna ruwan sama na ƙarshe, kuma a ƙarshen lokacin yana zama ba tare da awo ba.

> "Babban zubowar Ruhu na Allah, wanda yake haskaka dukan duniya da ɗaukakarsa, ba zai zo ba sai mun kasance da jama'a masu haske, waɗanda suka sani ta wurin kwarewa abin da yake nufi a zama masu aiki tare da Allah. Sa'ad da muka samu cikakkiyar keɓe kai da dukan zuciya ga hidimar Kristi, Allah zai tabbatar da wannan ta wurin zubowar Ruhunsa ba tare da awo ba; amma wannan ba zai faru ba muddin mafi yawan ɓangaren ikilisiya ba masu aiki tare da Allah ba ne. Allah ba zai iya zubo da Ruhunsa ba sa'ad da son kai da biye wa son zuciya suke bayyana a sarari; sa'ad da irin ruhin da yake mulki, in an mayar da shi cikin kalmomi, zai furta wannan amsar Kayinu,—'Ni ne mai kula da ɗan'uwana ne?' Idan gaskiyar wannan lokaci, idan alamu da suke ƙaruwa a ko'ina, waɗanda suke shaida cewa ƙarshen kowane abu ya kusa, ba su isa su tayar da ƙarfin waɗanda suke barci ba na waɗanda suke ikirarin sanin gaskiya, to duhu gwargwadon hasken da ya kasance yana haskakawa zai riski waɗannan rayuka. Babu ko da kamannin wani uzuri ga halin ko-in-kula nasu wanda za su iya gabatar wa Allah a babbar ranar lissafi ta ƙarshe. Ba za a sami wani dalili da za a bayar ba game da dalilin da ya sa ba su rayu ba, ba su yi tafiya ba, ba su kuma yi aiki ba cikin hasken tsattsarkar gaskiyar maganar Allah, ta haka kuma su bayyana wa duniya mai duhunta da zunubi, ta wurin halayensu, tausayi nasu, da kishinsu, cewa ikon da hakikanin bishara ba za a iya ƙaryata su ba." Review and Herald, July 21, 1896.

Lokacin gwaji na ruwan sama na ƙarshe da hatimcewar dubu ɗari da arba'in da huɗu yana farawa ne da auna zubowar Ruhu Mai Tsarki, gama alkama da ciyawar banza sun kai lokacin girbi. Ruwan saman yana kawo duka rukunai biyu ga cikakken balaga; sa'an nan kuma a ƙarshen lokacin gwajin alkama da ciyawar banza za a raba su, kuma alkamar za ta "sani ta wurin kwarewa abin da yake nufi su zama ma'aikata tare da Allah." Sa'an nan kuma za su "kasance da cikakkiyar keɓe kai, ta zuciya ɗaya ɗungum, ga hidimar Almasihu; Allah zai tabbatar da wannan gaskiya ta wurin zubowar Ruhunsa ba tare da gwargwado ba."

"ranar iska mai ƙarfi daga gabas" ta iso a ranar 11 ga Satumba, 2001, kuma muhawarar Habakkuk game da saƙon ƙarya na salama da kwanciyar rai na saƙon ruwan sama na ƙarshe, sabanin saƙon da ke bayyana ranar ɗaukar fansar Allah, ta fara. A wannan lokaci ne tsire-tsiren, alkama da zawanin duka biyun, suka fara toho suka kuma fara fitar da 'ya'yan da za su bayyanar da su a shari'ar dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba.

> "Har ila yau, waɗannan misalan suna koyar da cewa ba za a sami lokacin jinƙai bayan shari'a ba. Sa'ad da aka kammala aikin bishara, nan da nan sai a biyo da rarrabewa tsakanin nagari da mugaye, kuma makomar kowane rukuni ta tabbata har abada." Christ's Object Lessons, 123.

Wani rukuni yana rusuna wa rana a cikin Ezekiyel sura ta takwas, kuma ɗayan yana karɓar hatimin Allah a cikin Ezekiyel sura ta tara. A cikin Luka sura ta ashirin da ɗaya, Almasihu yana bayyana mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu, kuma Ya gabatar da wata alama wadda take nuna zamanin ƙarshe na tarihin duniya. Ya bayyana alamar da dole ne Kiristoci su gane domin su tsere wa hallakar Urushalima.

> Sa'ad da za ku ga an kewaye Urushalima da rundunoni, sai ku sani cewa kufaitarta ta yi kusa. Sa'an nan waɗanda suke cikin Yahudiya su gudu zuwa duwatsu; kuma waɗanda suke a tsakiyarta su fita daga ciki; waɗanda kuma suke a ƙasashe kada su shiga cikinta. Gama waɗannan su ne kwanakin ramako, domin a cika dukan abubuwan da aka rubuta. Luka 21:20–22.

Yesu ya fayyace, "layi bisa layi," ƙarin siffofin annabci na alamar, domin an rubuta maganarsa ba a wurin Luka kaɗai ba, har ma a wurin Matta da Markus.

> Kuma za a yi wa'azin wannan bisharar mulkin a cikin dukan duniya domin ta zama shaida ga dukan al'ummai; sa'an nan ne ƙarshen zai zo. Saboda haka, sa'ad da kuka ga abin ƙyama na hallaka, wanda annabi Daniyel ya faɗa a kansa, yana tsaye a wuri mai tsarki, (duk wanda yake karantawa, bari ya fahimta:) to, sai waɗanda suke cikin Yahudiya su gudu zuwa cikin duwatsu. Matiyu 24:14–16.

> Kuma dole ne a fara yi wa'azin bishara a cikin dukan al'ummai. Amma sa'ad da za su kai ku, su kuma ba da ku, kada ku damu tun da wuri game da abin da za ku faɗa, kada kuma ku yi shiri tun farko: amma duk abin da aka ba ku a wannan sa'a, wannan ne ku faɗa: gama ba ku ne masu magana ba, amma Ruhu Mai Tsarki. To, ɗan'uwa zai ba da ɗan'uwansa ga mutuwa, uba kuma ɗansa; yara kuma za su tayar wa iyayensu, su sa a kashe su. Za a ƙi ku kuma daga dukan mutane saboda sunana: amma wanda ya jimre har ƙarshe, shi ne za a cece shi. Amma sa'ad da kuka ga abin ƙyama na kufaitarwa, wanda annabi Daniyel ya faɗa a kansa, yana tsaye inda bai

> kamata ba, (mai karatu ya gane,) sai waɗanda suke a Yahudiya su gudu zuwa cikin duwatsu. Markus 13:10–14.

Kafin annobai bakwai na ƙarshe—waɗanda su ne cikar ƙarshe kuma cikakkiya ta "kwanakin ramako"—su cika a kan rukuni biyu, dole ne a yi wa'azin bisharar mulkin kuma a shelanta ta a cikin dukan al'ummai. Ana ba wa al'ummai saƙon bishara a lokacin dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba a Amurka, sa'ad da ɗari da dubu arba'in da huɗu za a ɗaukaka su a matsayin alama. "Kwanakin ramako" suna wakiltar zamanin Hukuncin Zartarwa na karuwar Babila, wanda ya fara da dokar Lahadi a Amurka kuma ya ƙare sa'ad da Mika'ilu ya tashi tsaye, lokacin gwaji na 'yan Adam ya rufe, kuma aka zuba fushin Allah a cikin annobai bakwai na ƙarshe.

Wancan zamani shi ne "sa'ar" da Markus ya ayyana, kuma "sa'ar" "babbar girgizar ƙasa," da kuma "sa'ar" da sarakuna goma suka amince su ba papacy masarautarsu ta bakwai. Sa'ad da rai na ƙarshe ya karɓi bisharar da aka wallafa ga dukan al'ummai, lokacin gwaji ya ƙare, kuma ana zubar da fushin Allah ba tare da jinƙai ba. Wannan zamani yana farawa ne da ayyana bishara ga dukan al'ummai sa'ad da aka ɗaga tuta, kuma yana ƙarewa sa'ad da mutum na ƙarshe ya amsa ga saƙon bishara da aka shelanta, aka yi wa'azinsa, aka kuma wallafa ta wurin tutar. Wannan zamani shi ne "ranakun ɗaukar fansa."

A cikin Luka, sura ta ashirin da ɗaya, Yesu yana fayyace wancan lokaci a cikin tarihi, domin yana bayyana tsara ta ƙarshe wadda ba za ta mutu ba kafin zuwansa na biyu. Ya bayyana wata alama, wadda aka wakilta da ƙazamar abin ƙyama mai kawo kufai wadda Daniyel annabi ya faɗa. Alamar ita ce sa'ad da ƙazamar abin ƙyama mai kawo kufai ta tsaya a "wuri mai tsarki," kuma sa'ad da take "tsaye inda bai kamata ta tsaya ba," wanda kuma shi ne sa'ad da Urushalima take "kewaye da rundunoni."

Sa'ad da rundunoni suka kewaye Urushalima a shekara ta 66 a ƙarƙashin Cestius, Kiristocin da suke Urushalima suka gudu daga birnin, kuma Sister White ta bayyana cewa ba Kirista ko ɗaya da ya mutu a lokacin hallakarwar da a ƙarshe ta ƙare a shekara ta 70. Cestius ya fara kewaye birnin, sa'an nan ya janye saboda dalilai da a fili ba a san su ba, kuma Kiristocin da suke cikin birnin suka gudu bisa ga gargadin da yake da alaƙa da alamar. A shekara ta 70 Titus ya kammala hallakarwar ta wurin sake kafa kewaye. Kewayen da Cestius ya yi shi ne farkon abin da ake kira Yaƙin Yahudawa da Romawa na Farko, kuma kewaye da hallakarwar da Titus ya aiwatar su ne ƙarshen Yaƙin Yahudawa da Romawa na Farko.

Dukan wannan tarihin ya ɗauki shekaru uku da rabi, ya fara kuma ya ƙare da kewaye, kuma farkonsa ya ƙunshi wata alama domin mutanen Allah. Almasihu ya bayyana wannan tarihi a matsayin kwanakin ɗaukar fansar Allah, wanda wani takamaiman sashe ne da ya wajaba Ya bayyana a cikin hidimarsa. Waɗannan kwanakin suna wakiltar hukuncin zartarwa a kan karuwar Roma wanda ya fara da dokar Lahadi mai kusa da zuwa, kuma ya ƙare sa'ad da lokacin jarrabawar ɗan adam ya rufe. A farkon hukuncin zartarwa a kan karuwar Babila, ana ɗaga dubu ɗari da arba'in da huɗu a matsayin tuta, wadda ita ce alama. Sa'ad da sauran garken Allah suka ga alamar, ya kamata su gudu su fita daga Babila, wadda hallakarta ta sami kamanci a cikin hallakar Urushalima.

Za mu ci gaba da yin nazari a kan Luka sura ta ashirin da ɗaya a talifi na gaba.